

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semenške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 155.

V Ljubljani, v ponedeljek 9. julija 1888.

Letnik XVI.

Irška.

△ Že večkrat smo na tem mestu opisovali žalostni položaj naroda irskega ter izražali sočutje svoje do nesrečne raje pod vladno angleško. Mnogo let že sedi Anglija na zatožni klopi zaradi stoletnih krivic nasproti Irce. Znani Gladstone je sam odprl zgodovino in našteval dolgo vrsto nasilstev. V svoji obtožnici zahteval je: Anglija naj dovoli Irski „home-rule“, samoupravo z irskim parlamentom v Dublinu, in kot odškodnino za mnogoletna ropstva odkupi država zemljišča od lordov ter je razdeli mej irske najemnike. Ta nasvet slavljenega angleškega državnika pa je iznenadil in razburil njegove najboljše prijatelje, ker se jim irska avtonomija zdí sumljiva, nevarna. In če mi nepristranski sodimo irske razmere, moramo na prvi pogled uvideti, da je Gladstone nastopil krivo pot. Skoraj povsod že stojé socijalna vprašanja pred političnimi, in tudi Irce želé v prvi vrsti kruha in v drugi vrsti še-le politične igráče, da se izrazimo s prastarim izrekom. Gladstone pa je v prvo vrsto postavil irsko samoupravo, in za prašnimi oblaki vabljive avtonomije izgublja se deželna-bill, edino pravo sredstvo, s katerim se more Irce olajšati trpljenje.

Katoliško časnikarstvo že nad dvajset let zagovarja irske pravice. Žalostna zgodovina irskega naroda pridobila si je sočutje prijateljev resnici in pravici, akoravno moramo priznati, da tudi liberalni Gladstone ni nikoli pričeval kulturnega boja. V novjšem času pa nepristranski listi previdneje pišejo o irskih razmerah, ker irsko gibanje v skrivnih družbah bo vedno nevarnejše, ako dobé v roko usodo irskega otoka zavezniki morilcev in dinamitnih junakov. Valovi političnih bojov med Irsko in Anglijo so vedno burnejši, in ne bo se še kmalu pomirilo valovito morje. Tudi v Rimu pečajo se resno z irskim vprašanjem. Še predno se je unel boj mej najemniki in zemljiškimi lastniki, pokazal je sv. stol, da ima sočutje z zatiranim narodom, da pa ne odobruje sredstev irskih voditeljev, ker se ne strinjajo s krščansko moralo in postavo.

Lansko leto pa poslal je sv. stol msgr. Persika na Irsko, da prouči irske razmere in poroča o njih Vatikenu.

Dne 20. aprila t. l. je izšel papežev dekret o irskem vprašanji, kateri je bil od dotične kongregacije poslan irskim škofom. Po besedah tega dekreta sodimo, da si je Vatikan postavil rešitev zemljiškega vprašanja kot določeni program. Sv. Oče prizna „žalostni položaj“, toda škofje naj skrbé, da „najdejo primerno sredstvo, katero ne bo prekoráčilo mej krščanske ljubezni in pravičnosti“. Dekret ne navaja sedanjih krutih sredstev irskih dinamitovcev, ker v najsvetejšem in najpravičnejšem boji cerkev ne more zagovarjati takega orožja. Sv. stol je bil že prej prepovedal irskim škofom in duhovnikom nabirati doneske za „bojni načrt“ proti Angliji. Tudi večina irskih katolikov, tembolj angleških, ni zadovoljna z bojnim načrtom Dillonovim in njegovih ameriških zaveznikov. Enako se je izrazil slavni angleški kardinal Manning ter obsodil korake irskih „ponočnjakov“. On zahteva, naj se postavno vravnajo zemljiške pravice na Irskem, ne pa samovoljno.

Voditelji narodne zveze irske pa nikakor niso zadovoljni s papeževim dekretom, češ, da se vtika v politične stvari dežele. Toda ta dekret ni ničesa ukazal ali odločil, marveč le svetoval, naj postopajo po večnih načelih morale in pravičnosti. V posebnem pismu svetuje sv. stol: „Pravičnost tega dekreta vsakdo spozna, kdor trezno sodi, ker najemnik ne smé svojevoljno znižati ali odreči po obestranskem sporazumljenji določene najemščine, posebno če so posebna sodišča, ki razsojajo preporna vprašanja in krivične najemščine v mejah pravice. Tudi je proti pravičnosti in krščanski ljubezni preganjati najemnike, ki hočejo, pa ne morejo plačati najemščine.“ In ravno Gladstone je leta 1881 vpeljal postavne „kr. deželske komisije“, ki presojajo najemščino in najemnikov pravice. Kakor povsod, dobili so tudi tukaj židje v roke mnogo posestev, in ti ravno najbolj zatirajo najemnike.

Göschén, Hartington, Chamberlain in drugi veljaki so mneuja, da se Irski mora najprvo rešiti socijalno, to je zemljiško vprašanje, potem pride na vrsto narodnostno vprašanje ali „home-rule“.

Papeževa okrožnica o človeški prostosti.

(Dalje.)

Kar pa je rečeno o svobodi posamnih, lahko se dá obrniti na ljudi, ki so v države združeni. Kajti, kar je razum in narurna postava pri posamnih ljudeh, to je pri državno združenih človeška postava, ki je v obči blagor državljanov razglašena. Nekateri človeški zakoni se ozirajo na dobro ali zlo ter veleajo s potrebno sankcijo prvo spolnovati, drugo opuščati. Toda take postavne določbe nikakor ne izvirajo iz človeške družbe; kajti kakor družba ne proizvóuje človeške narave, ravno tako ista ne stvarja niti naravi primerne dobra niti naravi nasprotujočega zlá; marveč oboje biva že pred človeško družbo ter izhaja iz naravne postave in zatorej iz večne postave. Zato imajo v človeških postavah zapopađeni ukazi naravnega prava ne samo moč človeške postave, temveč zlasti ono mnogo vzvišenejšo vezanost, ki jo ima naravna in večna postava. In s takovimi postavami morajo državni postavodajci državljane k pokornosti priganjati, hudobne pa in pregreham udane strahovati in siliti, da hudo opuščajo in dobro delajo ali vsaj državi ne škodujejo. — Drugi ukazi človeške oblasti pa ne izvirajo neposrednje, temveč le posrednje iz naravne postave in določujejo mnogovrstne reči, katere je naravna postava le površno določila. Tako je naravni ukaz, da morajo državljani k javnemu miru in k občenemu blagru sodelovati; način in pogoji tega sodelovanja pa niso od narave, temveč od človeške modrosti določene. In ravno v teh posebnih, od človeške pameti izumljenih in od postavne oblasti določenih pravilih obstoji človeška postava v pravem pomenu. Ta postava velea, da vsi državljani k občenemu namenu sodelujejo in prepoveduje temu nasproti delati. In v kolikor se ta postava vjema z ukazi narave, napeljuje k temu, kar je pošteno in odvrača od nepoštenega. Iz tega sledi, da vodilo in pravilo prostosti ne le posamnih ljudi, temveč tudi človeške družbe je osnovano na večni postavi božji. Zatorej prava prostost človeške družbe ne obstoji v tem, da bi smel vsak po svoji volji delati, iz česar bi največja zmešnjava v škodo občnega blaga nastala, temveč

LISTEK.

Ponedeljsko pismo.

Približala se je dóba „kislih kumar“, ali po domače rečeno: pasji dnevi so tukaj, in zato se mi Vi, g. vrednik, zdaj jako smilite. Govorniški viri v parlamentih so usahnili, državniki se hladé in bistré po toplicah in letoviščih in strah pred vojno se je zopet odložil raz dnevni red. S kratka, politika je zginila, ni je in vendar morate Vi pisati politične članke tudi zdaj, loviti in delati morate politiko. Pa kaj se če, v mestih je tako marsikaj narobe, po noči budé, po dnevu pa spé. Pri nas na kmetih pa po zimi, ko narava zamrzne, počivamo; po letu smo pa vedno na polji, se vé, če dež ne gré; in če se nam o pasjih dneh luža na sredi vasi posuši, več ne gonimo živine tje napajat. Vidite, mi na kmetih znamo bolj razločevati, dasi se nismo toliko logike učili kakor vi, mestna gospóda. Res, smilite se mi, ko morate zdaj politiko delati in še bolj bi se Vi sami sebi smilili, ko bi vedeli, kako vplivajo poli-

tični članki, za katere se noč in dan trudite, na Vaše p. n. čitatelje o pasjih dneh. Čitatelji se ne zmenijo mnogo za-nje; veliko jih je, ki le naslove prečitajo.

Svetovati Vam hočem nekaj. Najbolj pametno bi bilo, ko bi prostor v listu, odmenjen politiki, puščali bel. Ali naročniki bi godrnjali in sicer oni najbolj, ki se najmanj pečajo s politikó, češ, mi časnik plačujemo, zato ga hočemo tudi imeti, beli papir pa je v prodajalnicah boljši kup. Ponatisnite članke lanskega poletja in ustregli bote sebi, ker si bote veliko truda prihranili, zamerili se ne bote čitateljem, ker ne bodo čitali, in ustregli bote zeló belim vranam, to je onim ljudem, ki tudi po letu članke čitajo, kajti zdelo se jim bode gradivo kolikor toliko znano in mislili si bodo, da so že za vrednika sposobni.

Kedar pride čitateljem list v roke, pogledajo najprvo domače novice, potem pridejo na vrsto dopisi, to se pravi napisi dopisov in ako je kateri iz bližnje okolice, prečita se najmanj dvakrat in nazadnje pa na prvi strani „listek“, ako ni predolga

povest ali učena razprava. Verjemite mi, g. vrednik, „listek“ je rubrika, ki jo imajo večjidel vsi radi in nekateri imajo to stvar tako radi, da jo čitajo še pred domačimi novicami. Ako je le v prvih vrsticah kaj čenčastega, gotovo čitajo do konca; nazadnje pa pravijo, da je to preneumno, da bi človek čital, in vendar, ko v prihodnje prejšnji podpis pod „listkom“ zagledajo, zopet najprvo to čitajo, kar se jim je zadnjič neumno zdelo. Če hočete, g. vrednik, stavim z Vami, da jih bode veliko več čitalo moje pismo pod črto, kakor Vaš članek nad črto.

Zdaj pa sklenem to prvo pismo v pasjih dneh. Miloval sem Vas, svetoval sem Vam, a to še ni dosti. Kot pravi prijatelj Vam hočem tudi pomagati. Pisal Vam bom včasih kako tako-le pismo, kedar bo deževno vreme in se mi bo ljubilo. Kedar bomo pa tepke otresli, Vam bom pa zopet po dolgem prenehlejši pošiljati začel dolge in dolgočasne politične članke, katere bote pa morali, da se mi ne zamerite, vedno postavljati na prvo mesto nad črto. Do prihodnjega pisma se Vam priporoča Vaš

S—n.

tem, da bi s pomočjo državljanskih postav lažje po ukazih večne postave živeli. Prostost vladajočih pa ne obstoji v tem, da bi smeli predrzno in svojevoljno vladati, kar bi bilo ravno tako pregrešno in za državo pogubno, temveč vezavna moč človeških postav mora biti v tem, da vsak lahko spozna, da izvirajo iz večne postave in ničesa ne ukazujejo, kar bi ne bilo zapopadeno v večni postavi, ki je izvir vsakega prava. Jako modro piše sv. Avguštin (De lib. arb. lib. I. cap. VI. n. 15.): „Menim, da ob enem sprevidiš, da v časni postavi ni nič pravično in postavno, česar niso ljudje povzeli iz večne postave“. Ako bi torej kaka oblast kaj ukazala, kar bi pravim načelom razuma nasprotovalo ter bi za državo pogubno bilo, ne bi imelo isto nikake postavne moči, ker ne bi bilo ravnilo pravice ter bi od občega blagra odvrčalo.

Od katere strani koli človeško prostost premišljuješ, pri posamnem ali pri družbi, pri vladajočih ali vladanih, povsod stoji v absolutni odvisnosti od onega večnega in neomejenega uma, kar je božja avtoriteta, ki zlo prepoveduje, dobro ukazuje. Ta najpravičnejša vlada božja nad ljudmi pa nikakor ne razdira niti ne ovira naše prostosti, temveč jo krepi in spopolnjuje, kajti vsako bitje ne prestando hrepeni po svojem namenu, in ako ga doseže, doseže svojo popolnost, Bog pa je najvišji namen, po katerem mora človeška protost težiti.

Le-té temeljne nauke najvišje in najplemenitejše modrosti, katere že z lučjo naravnega uma spoznamo, učila in širila je cerkev po uku in zgledu svojega božjega ustanovnika povsod in vsigdar, pri vseh svojih naredbah se je po njih ravnala ter jih krščanskim narodom globoko v srce vtisnila. Kar se npravnosti tiče, so evangeljske postave ne le mnogo boljše od paganske modrosti, marveč napeljujejo človeka k svetosti, kakoršne stari niso poznali, in človeka k Bogu vodeč povzdigujejo ga do popolne prostosti. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. julija.

Notranje dežele.

Gornjeavstrijski deželni zbor se bo sklical po 6. dnevu septembra. — Zbolelemu škofu Müllerju se je obrnilo na bolje.

Kasacijski dvor je v tajni seji zavrgel **Schönererjevo** pritožbo zoper odmerjeno kazen.

Hrvatski sabor je v soboto potrdil pri tretjem čitanju zdravstveno postavo. Včeraj, v nedeljo, vršile so se volitve v državni zbor in petih saborskih zapisnikarjev, kojih vsakemu bo odslej donal ta posel letnih 500 gld.

Ogerski domobranski minister Fejervary bo praznoval dné 15. avgusta svojo službeno štiridesetletnico. Pri tej priliki se mu bo podaril „album“ s fotografijami vseh ogerskih domobraskih častnikov.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. pripravlja novo okrožnico o ločitvi cerkve in države. — Sv. Oče je podelil nemškemu odposlancu Lychnowskemu veliki križ Pijevega reda in njegovemu vojaškemu spremljevalcu commandeur-križec istega reda.

Za **Črnogoro** namenjenih 2600 pudov turšice je pripeljal neki Lloydov parnik iz Odese v Kotor, kamor je priplul predvčeršnjim. Žito je darilo odeskega slovanskega društva.

Kakor so izvedle „Novosti“, pooblastila je **ruska** vlada svojega zastopnika pri londonski sladkorni konferenci, naj podpiše mejnarodno pogodbo gledé odprave premij za izvažanje sladkorja.

Francoski proračunski odsek je pričel svoje razprave z govoričenjem o štedenji, ob enem pa se je moralo priznati, da do sedaj potrjene postavte zahtevajo za 35 milijonov večjo potreščino. Nova orožna postava zahteva 80, šolska postava 40 milijonov, skupaj se tedaj zvišajo državni troški za 155 milijonov. Te prištevši k primanjkljaju prejšnjega leta v znesku 200 milijonov, kaže se letošnji primanjkljaj v znesku 355 milijonov. Pri tem pa naznanja vojni minister 620 milijonov izdatkov za novo oboroževanje trdnjav i. t. d. S tem zneskom izdala bo Francija od 1872. leta naprej 3½ milijarde za oboroževanje.

Rimski listi se mnogo pečajo z nekim **italijansko-francoskim** dogodkom, ki se je pripetil na kolodvoru v Modane-u. Neki francoski carinski uradnik je sliko kralja Humberta ogrdil. Zatrjuje se, da je francoska vlada obljubila zadoščanje.

Angleški dvorni krogi zatrjujejo, da se je dovolila poroka Battenberžanova s princesinjo Viktorijo, toda le pod tem pogojem, da se za stalno nastanita v Angliji. Z druge strani pa se poroča, da bo princ Battenberški imenovan indijski podkraljem.

Dekan **italijanskemu** senatu, grof Castagnetto, starček 87 let, poslal je pismo svojim tovarišem-senatorjem, v kojem jih roti, naj vendar ne potrdijo novega protiverskega zakonika. Vě, da pri prostozidarjih ne bo ničesa opravi, prepričan pa je, da oni, ki so ostali zvesti sv. veri, ne bodo pozabili, da daje Italiji posebno vrednost katoličanstvo. Garancijske postave sicer varujejo papeža pred novim kazenskim zakonikom, a sv. Oče je nerazrušljivo ob enem rimski škof, in kot takega ga bodo sovražniki papežstva in cerkve preganjali kakor vse druge cerkvene kneze. Zaradi tega pa bo tudi ves katoliški svet protestoval zoper tak zakon, s kojim so ob enem odprta vrata preganjanju katoliške vere. — „Tribuna“ piše: Res je, da bo potoval Črispi v Nemčijo. To ukazuje neka politiška okoliščina, ki se je od sestanka v Friedrichsruhe sēm bistveno premenila in ob enem tudi predružačila razmere mej nekajimi velesilami.

Španska vlada je podelila koncesijo angleškim glavničarjem za dve železnici na Filipinah; prva je 18 milj dolga ter gre od Manille do Antipola, druga ima 120 milj daljave ter veže Tondo z Dagupanom.

Rumunska vlada ne bo izvršila nameravanih utrjevanj čez reko Prut ter bodo odšli v Nemčijo nemški častniki, ki bi bili morali voditi ta dela.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, dné 5. julija. (Vsi avstrijski krojači do cesarja, samo — ljubljanski ne.) Odbor društva dunajskih krojačev je te dni zboroval dolgo in živo o vprašanji, kako krojaški obrt trpi veliko škodo po prodajalcih izgotovljenih oblek (pri nas „tandlarjih“), koji, dasi niso krojači, vendar prodajajo krojaške izdelke. Ker ni bilo mōči nikjer najti pravega varstva zoper uimo po tej trgovini, ukrenil je odbor, da se naravnost obrne do cesarja s prošnjo, naj blagovoli vsprejeti krojače v svoje varstvo. Nekateri krojači so povdarjali, da se to ne tiče samo dunajskih krojačev, nego v obče vseh krojačev našega cesarstva.

Iz vseh dežel prihajajo jednake pritožbe, in zaradi tega je umestno, da iščejo ne samo dunajski krojači, temveč sploh vsi krojači po raznih kronovinah avstrijskih varstva in obrambe pri prestolu proti ukrepom obrtnijskih uradov, koji jih zadostno ne branijo pred prodajalci izgotovljene obleke. Zajejdo bila je predložena spomenica v nemškem, češkem, poljskem, hrvatskem in laškem jeziku, koja se pošlje dotičnim društvom in zadrugam v posamičnih deželah, da se vsi skupno obrnejo do cesarja. V tej spomenici se dokazuje, da je z dosedanjimi ukrepi v prospeh „tandlarjev“ in prodajalnic z izgotovljeno obleko zelo oškodovan in v nevarnosti krojaški obrt. Krojači naši pa, ker niso v tej spomenici izrečno omenjeni, pridružijo naj se tudi tem težnjam, katere črevelj žuli in naj se oglase o pravem časi in varujejo tudi svoja rokodelska prava! —k.

Iz Metlike, 6. julija. Zadnjič se je v „Slovencu“ izrazil neki dopisnik, oziroma izrekel željo, naj bi iz vseh krajev slovenske zemlje in od povsod, koder bivajo Slovenci, dobajala poročila o njih življenji, gibanji in kretanji, češ, da bi to njega silno zanimalo.

No baš njemu na ljubo pišem ta-le, sam ne znam še sedaj, kako dolgi dopis.

To pač znam, da uvida ne bodem iskal, niti modroval, ampak držeč se zatega nauka nepozabljivega mi profesorja, zašel bom na plano — „in mediaeres“.

„Te reči“, ta poročila so skromna, malehna. Kako ne, ker so iz skromnega, majhnega mesteca.

In vendar, moram reči, da je letošnje leto vsejedno nekako svečanostno leto za belokranjsko Metliko. V dokaz temu naslednji dnevi:

Rinkoštna nedelja 20. maja To vam je bilo vse po konci ta dan. Vsi naši farani so prišli in vsi okoličani gledat čile „Sokole“ iz Kranjske in Hrvatske. In ni čuda! Saj jih velika večina naroda našega nikedar ni še videla in občudovala v lepi noši njihovi in — resnici čast! — hoteli so je s svojo prisotnostjo odlikovati, sprejeti je ljubko in navdušeno — drage goste prišedše iz onkraj Gorjancev in mile jim brate od onkraj Kolpe.

Lep in ginljiv je bil sprejem, kakor vselej ob prilikah, kedar se sestajajo bratje. Dve gospodičini podali ste šopke prihodnjikom.

Naše mesto obleklo je njim na čast praznično obleko. Godba je svirala, zastave so vihrale, cvetlice so se vsipale iz oken, pozdravljalo se je in odzdravljalo.

Vedro je sijalo solnce doli z božjega neba, kakor da se i ono veseli častitih gostov.

Točno ob 10. uri bila je velika sv. maša v farni cerkvi naši. Lepo in krasno so pöpevali novomeški pevci „Slov. del. pevsko društvo“.

Pri banketu vrstile so se zdravice, menjale se napitnice, bilo je s kratka: lepo, veselo vse. Popoldne vršila se je veselica v logu, na trati, obdani s starimi hrasti.

Začel je „Sokol“ s skakanjem in vežbanjem. Občudovali smo posebno „Sokolce“ Hrvate, da so ob tako kratkem času dospeli do take dovršenosti v telovadbi. Slava jim!

Dolenjski pevci zapeli so komad lepih naših narodnih v moškem in mešanem zboru na splošno pohvalo in pripoznanje.

Seveda ni manjkalo i lepih govorov. Priprost kmetič naš zahvalil se je iskrenimi besedami in od srca prišlimi na veliki časti, ki so je nam in vsem okoličanom skazali s svojim dohodom.

Zvečer zabavali smo se prosto v čitalniških prostorih.

Častitim gostom klicali smo ob razstanku: Živeli in hvala!

Birma na Hrvatskem. Od začetka do konca majnika potoval je premilostni višji pastir zagrebški, g. Gašparič, ob mejah naših delit zakrament svete birme. Silno bilo je birmancev. Na nekaterih farah čez 1200 in še več, in v manjših do 700. Seveda je bilo tudi odrasčenih dosta. Tako se je prav mnogo-krat pripetilo, da sta bila pri birmi oče in sin, mati in hči, pa oba že precěj v letih. Pripoznati se mora, da se ljudstvo vede lepo ob takih prilikah: birmanci molijo mej delenjem „sv. potvrde“.

Šege so po nekoliko drugačoe od naših: Premilostni ima najpreje veliko sv. mašo. Po dovršeni sv. daritvi se vsede na stol pred altarno pregrajo, da zasliši izpraševanje v verouku. Dotični župnik ali kapelan kot katehet izprašuje birmance ves katekizem (ne samo o sv. birmi), in otroci, vsaj kolikor sem čul jaz, odgovarjajo gladko in dobro. Neutemeljeno je torej tisto splošno znano sumničenje, da Hrvatje niso poučeni v veri božji. Jako težka vprašanja stavila so se semtertje, tudi izvan katekizma, samo po razumu, pa jih je marsikateri deček ali deklica pogodila prav točno na začudenje nas vseh. Potem je izpraševal premilostni sam z istim vspehom. Ta javni izpit traja po številu birmancev eno ali dve uri.

Zakonča se s premijami. Premilostni lastno-ročno deli mašne knjige, podobice, molke, svetinjice mej pridnejše otroke. Jako ginljivo je to! Moremo si misliti, kako dobro ostane v spominu še sivemu dedu ali stari babici, da jo je obdaril pri sv. birmi radi pridnosti in radi znanja v verouku sam njeni višji pastir.

Izpred altarne pregraje govoril je potem prevzvišeni gospod svojemu narodu prelep in prekrasen govor v gladki hrvaščini. Srce mi je utripalo čušem tako jedrnate, krepke, ker praktične nauke iz ust preblegega škofa. Ljudstvo, farani žakanjski, pa so si gotovo globoko v srce in v spomin udolbli njegove besede „o spovedi“.

Zatem vršila se je sv. birma seveda istim obredom kot pri nas.

Tudi Metlika vdeleževala se je ponekako te slavnosti, kajti od Žakanja na Vivodino pelje pot skozi naše mestece. Zato je pri nas zvonilo in pokali so možnarji ob prehodu premilostnega. Duhovščina sprejela ga je na kranjski zemlji s primernim poklonom, ljudstvo naše je klečaje prejelo njegov blagoslov. Šel je prevzvišeni v našo cerkev, potem v naš prostijski dvor na malehni oddihljaj. — Istotako skazali so mu primerno čast naši farani Draščani.

Za vse to došlo je te dni zahvalno pismo od škofijskega urada zagrebškega. (Dalje prih.)

Iz ljutomerskega okraja, 6. julija. (Raznoterosti.) Tatovi, ki so pri sv. Križu ukradli monštranco, kelih, križ in nekaj drobiža, potegnili so jo res preko Mure na Ogersko, da bi ondi kakemu židu svoj rop prodali. Toda ni se jim posrečilo. Še tisti dan so jim prišli na sled, in zvečer so že enega vjeli v Soboti na Ogerskem, druga dva pomagata pa tudi ne bota ušla, ker so jima že na sledu. Dva teh ptičev sta domačina, eden pa je s Prekmorskega; zato jih še ogersko sodišče ni izročilo. Ukradene reči so potrti, a prodati jih niso utegnili. Želeti bi bilo, da bi takošne rokodelce prav občutljivo kaznovali, kajti s samim zaporom se nič ne opravi pri ljudeh, ki nimajo več poštenja; navadno pridejo

taki ljudje iz zapora še hudobniši in trdovratniši, saj glavar teh tatov je že sedel po mnogih ječah, celó v Lepoglavi, pa je vedno drzniši.

Naš okrajni glavar, ki je sicer že leto dni pri nas, še menda ne vé, da je v njegovem okraji izključljivo slovensko prebivalstvo, ker nas je te dni vabil z velikimi nemškimi plakati, katere je tudi po vesnicah dal prilepiti, k nekemu velikemu „Sommerfestu“, ki bi se imel na Petrovo ali v nedeljo dne 1. julija v Ljutomerskem parku vršiti. Pa poleg nekaterih drugih ovir je oba dneva tako deževalo, da se ni mogla napovedana veselica vršiti, in nekatere odlične goste, ki so od daleč prišli, moral je gospod okrajni glavar sam doma pogostiti.

Od Petrovega imamo vedno deževno vreme. Dežja smo si sicer želeli in zdaj dežuje lepo mirno in rahlo, vendar bi nam bilo še vsem lepo vreme ljubše, da bi mogli začeti rž žeti in ajdo sejati, drugače bode se nam poljsko delo preveč nakupičilo.

Na povabilo ljutomerskih narodnjakov se je sinoči v Vaupotičevi gostilni zbrala vsa inteligencija tega okraja, da bi se poslovili od jako priljubljenega bivšega kontrolorja g. Boštjana Ročbeka, ki je postal davkar v Rottenmannu na Gornjem Štajerju. Ker je bilo ravno zdaj davkarsko mesto v Ljutomeru izpraznjeno, mislilo se je sploh, da bo ta v svoji stroki izvrsten gospod postal tukaj davkar, ali po nekem za uradniški stan bojda jako koristnem pravilu mora iti g. Ročbek v Rottenmann, a ondašnji davkar je prišel k nam. Tudi naši Nemci so prišli h g. Ročbeku po slovo ter mu želeli srečno pot, mi pa mu želimo kmalu srečno povrnitev nazaj na slovensko zemljo med rojake, katerim je bil vedno prijazen, pravičen in jako postrežljiv uradnik. Čitalnični pevci so mu zapeli za slovo nekoliko ginljivih slovenskih pesmi, katere mu naj tudi na tujem prijetno odmevajo v srcu, da ne zabi svojih rojakov in svoje domovine, katerim je bil pri nas vedno tako srčno naklonjen.

Z Vrhniko, 6. julija. Tudi letošnje šolsko leto naklonil je Bog tukajšnji šolski mladini obilo blagih dobrotnikov. Mnogi šolski prijatelji so s svojimi velikodušnimi darovi pripomogli, da se je praznik sv. Alojzija lepo in ganljivo praznoval.

Lepo jutro privabilo je marsikoga na holmec sv. Trojice, kjer je mnogobrojna vrhniška šolska mladina v dolgem sprevedu se pomikala proti cerkvi. Šolarji praznično opravljeni, okrašeni z rožnim cvetjem, šli so paroma za krasno šolsko zastavo v cerkev, kjer so pri sv. maši z jako ubranimi glasovi zapeli. Po sv. maši pa so se vstopili zunaj cerkve, kjer se je zbralo mnogo za šolsko mladino zanimajočega občinstva. Med mnogimi šoli prijaznimi in napredka željnimi dobrotniki naj omenim prečast. gosp. dekana J. Koprivnikarja, ki so se tudi vdeležili šolskega praznika. Hvala in čast pa pristojno posebnemu gosp. Ketejevi, Mulejevi in Pajerjevi, katere so radovoljno pristopile in poskrbele, da so se med ogromno število učencev in učenk v uзорnem redu razdelile črešnje in štruklji, kar je povspešilo veselje.

Po raznih igrah, petji in deklamovanji učencev in učenk napravili so občeprijubljene in visokočislani gosp. dekan lep zanimiv govor, v katerem so sv. Alojzija v vzgled postavili, konečno so povdarili, da smo pošteni Slovenci in sklenili so svoj govor s tem, da so izrekli željo, naj se zapoje „cesarska pesem“. Jednoglasno se je razlegala himna na prijaznem hribu in med občnim veseljem so se vrnili otroci domov. Vsakdo bo pomnil lepo slavnost sv. Alojzija še v poznejših letih.

Iz Trsta, dne 5. julija. Te dni se je v „Slovencu“ bralo, da namerava kupiti vodstvo podpornega mersko-goriškega društva v Iki, v hrvaškem Primorju, prostor in tamkej napraviti hišo in kopeli za bolehe duhovnike. Kdor pa okolico tržaško malo bolj pozna, ta bo gotovo pritrditi moral, da za ustanovitev takega zavoda bi se dal morda bolj primeren kraj v bližini Trsta najti.

Po mnenji pisatelja teh vrstic primernejši nego Ika bil bi gotovo grljanski zaliv (Grignano) blizu Trsta. Ta kraj je za kopeli kot vstvarjen. Grljanski zaliv je zavarovan proti vsem vetrovom, tla so čisti goli pesek. Precej zraven je prekrasni cesarski park Miramar. V Grljanu je vedna spomlad; tu cvetejo pod milim nebom kamelije, raste v divjem stanu mixtus, čigar veje večkrat celo židje s Poljskega kupujejo in na Poljsko vozijo. Zime v Grljanu ne poznajo, tu malo malo kedaj termometer pade na ničlo. V Grljanu raste najsladkejša grozdje in najfinejše sadje. Tu je najboljša voda, tukajšnji pre-

bivalci vodi iz nekaterih vrelcev celo zdravilno moč pripisujejo. Lega Grljana je taka, da si človek krasnejše ne more misliti. Železnična postaja, telegraf, pošta, v bližini pa Trst, od koder se more vse dobiti. Do Barkole, katera je le pol ure od Grljana oddaljena in kjer so že morske kopeli, vozilo se bo še ta mesec iz Trsta po tramvaju; pozneje pa menijo tramvaj do Miramara napraviti. Ker je torej Grljan v bližini Trsta, lahko se ima v potrebi tudi najizvrstnejše zdravniške moči pri rokah. Vseh teh prednosti kakor Grljan nima tako hitro kak drugi kraj. Predno torej slavno vodstvo podpornega društva v tej zadevi kaj ukrene, bilo bi gotovo dobro, da si tudi nekoliko tržaški Grljan (Grignano) ogleda in preudari, ali ne bi bilo morda primerneje v Grljanu to napraviti, kar se je nameravalo v Iki.

Trgovinska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

III. Gospod zbornični svetnik Jernej Žitnik poroča, da je občina Stari Trg prosila za napravo brzojavne postaje. Odsek povdarja, da se je zbornica že l. 1877. izrekla za brzojavno postajo v Starem Trgu, katera bi bila imela ustrezati potrebam Loža in Starega Trga. Zbornica je tudi priporočala l. 1885. z ozirom na trgovinske, obrtne in prometne odnose, da se ustanovi brzojavna postaja v mestu Ložu, pripoznavši nje potrebo. Sklicevala se je posebno na vas „Stari Trg“, katera je le 0.9 kilometrov oddaljena od Loža, a ne, kakor se trdi, dva kilometra. V Ložu je c. kr. okrajno sodišče, c. kr. davčni urad, žandarska postaja in občinski urad ložki; v Starem Trgu je župniški urad in šola, in res je, da spada Lož v župnijo in šolo v Starem Trgu, kar pa ni posebne važnosti, ker je Lož, kakor zgoraj rečeno, le 0.9 kilometrov oddaljen od Starega Trga. Občina Stari Trg šteje 4349 duš, od katerih je 154 trgovcev in obrtnikov. Ti pa, in vsi drugi trgovci bliže Starega Trga iz hrvaških občin, takisto zasobniki, posluževali bi se brez sumnje brzojavne postaje v Starem Trgu, ker je Stari Trg bliže za 0.9 kilometrov, nego li brzojavna postaja v Ložu. Postaje v Ložu posluževalo bi se torej samo 43 trgovcev in obrtnikov ložkih, c. kr. okrajno sodišče, c. kr. davčni urad, žandarska postaja in zasobniki ložki. Ali je promet tolik, da bi mogle biti postaji v Ložu in Starem Trgu, ni odseku znano. Ako pa bi radi premajhnih dohodkov morali jedno ali drugo postajo opustiti, izreka odsek že sedaj, da bode on vsekakor priporočal, da se pridrži brzojavna postaja v Ložu.

Zategadelj predlaga odsek:

„Zbornica naj se izjavi v zmislu tega poročila pri c. kr. poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu.“

Gospod zbornični svetnik Hren izreče se z ozirom na bližnjo brzojavno postajo v Ložu proti temu, da se napravi brzojavna postaja v Starem Trgu.

Pri glasovanju sprejme se odsek predlog z večino glasov.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je odlikoval voditelja tovarn za kemične izdelke v Hrastniku, g. Jul. vit. Gossletha, z redom železne krone III. vrste.

(Krajska deželna vlada) je razpustila krajevno skupino nemškega šulvereina v Ljubljani v zmislu §. 24. postave z dné 15. novembra 1867 št. 134 drž. zak., ker društvo ni več vstrezalo pogojem in prvotnemu namenu svojemu.

(Nevarno je zbolel) č. gosp. Jožef Jerič v Št. Vidu na Koroškem pri usmiljenih bratih, kamor je šel pred štirinajstimi dnevi iskat zdravja.

(V škofiji ljubljanski:) Zakrament sv. birme delili bodo premilostni gospod knezoškof ljubljanski po Gorenjskem in sicer v naslednjih dneh: 23. julija na Fužinah (Weissenfels), 24. julija na Dovjem, 25. julija na Koroški Beli, 26. julija v Zaspju, 27. julija v Gôrjah, 28. julija v Koprivniku, 29. julija v Srednji Vasi, 30. julija v Lescah, 31. julija na Breznici in 1. avgusta v Begunjah.

(Mestni magistrat) prepovedal je prodajo fotografij, predstavljajočih dozdevno podobo Matere božje v Dolnicah, katere so se napravile v tukajšnjem fotografskem zavodu Schneiderjevem.

(Duhovske premembe v ljubljanski škofiji.) Č. g. Franc Hönigman prezentiran je za faro Osilnico; č. g. Matej Ferčej postavljen je administratorjem fare Javor pod Ljubljano; č. g. Franc Pavlin gré za kapelana na Jesenice. V pokoj so stopili: stalno čast. g. Janez Bačnik, župnik, knezoškofijski duh. svetovalec ter zlatomašnik v Prečini; začasno pa č. gg. kapelana Ant. Petrič v Poljanah nad Loko in Valentin Orehek v Št. Jurji pod Kumom. — Razpisani ste do 6. avgusta fari Prečina in Kostanjevica.

(Koncert „Glasbene Matice“) privabil je včeraj ob enajstih uri toliko razumništva vseh stanov, da je bila redutna dvorana natlačena polna. Ker smo uverjeni, da se i po deželi občinstvo zanima za take velikanske in sijajne koncerte, kakoršen je bil včerajšnji, hočemo, ker nam danes primanjkuje prostora, jutri prinesiti daljši popis in oceno.

(V tukajšnji čitalnici) priredili so včeraj ob 2. uri popoldne nekateri ljubljanski rodoljubi banket na čast umetnikoma gg. Fišerju in Pogačniku, ki sta sodelovala pri dopoldanskem velikem koncertu „Glasbene Matice“. Zbralo se je nad 40 prijateljev glasbe; zabava je bila jako živahna. Vršile so se razne napitnice. Gosp. Ravnikar kot predsednik „Glasbeni Matice“ napil je najprvo gospodoma gostoma in v drugem govoru zahvalil se vsem podpornikom „Glasbene Matice“. Govorili so dalje gg.: Pogačnik, Fišer, dr. Ferjančič, dr. Vošnjak, J. Hribar i. dr. Mnogo veselosti vzbujali so dovtipni govori virtuozov g. Fišerja.

(Mestnemu magistratu v priporočilo.) Dva velika psa gosp. Föderla sta preteklo soboto okrog polnoči napadla nekega moža pred trnovsko cerkvijo ter sta ga dolgo časa strašila z lajanjem, se zaletavala vauj in mu baje strgala tudi obleko. „Pomagajte“, klical je revež na pomoč, in še le drugim se je posrečilo pse odgnati od njega. Tudi sta psa tisti večer po namočenih vrtovih veliko škode naredila. Ker se je to že večkrat zgodilo, vprašamo: ali ima gosp. Föderl pravico pse po noči izpuščati na prosto, da ni pred njimi varno ne imetje in ne življenje?

(V proslavo cesarjeve štiridesetletnice) sklenile so soglasno občine okr. glavarstva „okolica ljubljanska“, da bodo založile ustanovo za onemogle vojake z glavnico 1000 gld. ter jo imenovala z Najvišjim dovoljenjem „cesar Franc Josipova ustanova“. Obresti v znesku 42 gld. podarile se bodo vsako leto v tem okr. glavarstvu rojenemu vojaškemu invalidu. Na Vrhniko pa delajo še posebne priprave, o kojih bomo o priliki poročali.

(Šentpeterska podružnica sv. Cirila in Metoda) imela bode svoj občni zbor v soboto, dné 14. julija, zvečer ob 8. uri v pivarni „Bierhalle“ na sv. Petra cesti z nastopnim vspešnim: 1. Nagovor; 2. poročilo tajnikovo; 3. poročilo blagajnikovo; 4. volitev načelnikstva; 5. volitev odposlanca k glavni skupščini; 6. posamezni nasveti.

(Občni zbor šentjakobske podružnice sv. Cirila in Metoda) včeraj zvečer na Virantovem vrtu je privabil mnogo občinstva. Pelo je jako pohvalno društvo „Slavec“, pa tudi gmotni vspeh te veselice je bil dovoljen. Natančnejše poročilo prihodnjč.

(Upravni odbor društva „Narodni Dom“) je imel pretečeni četrtek redno sejo. Na dnevnem redu je bilo konstituiranje, razgovor o nasvetih in sklepih občnega zbora in druge posameznosti. Navzočih je 8 odbornikov pod predsedstvom dr. A. Moscheta. Odbor potrdi dr. vit. K. Bleiweisa za podpredsednika, dr. J. Starčeta za blagajnika, J. Kotnika za tajnika, E. Laha za njegovega namestnika. Tajniku in blagajniku se izreče zahvala na marljivem in vspešnem delovanju pretečene dōbe. Sklene se odbor „Sokola“ naprositi, naj bi privzel programu svoje 25letnice kot posebno točko bazar na korist „Nar. Domu“ in v ta namen prepustil stekleni čitalniški salon. Vse potrebne priprave, da se bazar dobro obnese, prevzame odbor „Nar. Doma“ sam. — Sklene se čitalnice in bralna društva po deželi naprositi, da namenijo po jedno besedo v letu „Narodnemu Domu“. — Pozvati se imajo vse posojilnice, pri katerih ima društvo kaj denarja naloženega, naj pošljejo vse obresti, kakor so se nabrale do 30. junija t. l. in naj jih v prihodnje pošiljajo dosledno vsacega pol leta. Prošnja neke posojilnice za primerno posojilo se odbije. — Odobri se načrt odbora „Krajcarske družbe“ gledé iztirjavanja zaostalih doneskov in sklene se nastopiti v tej zadevi sodnijsko pot po odvetniku. — Deležniku, ki daruje društvu 2 kuponski pōli svojih deležev, ima se poslati zahvalno

pismo. — Konečno sledi še živahen razgovor o prostoru za zgradbo in o načrtu za poslopje ter se sklene prav pridno delovati za pridobitev novih deležnikov.

(Umrli je) previden s sv. zakramenti v soboto v gostilni pri „vrtarji“ v ljubljanskem Gradišči čast. g. Jakob Senčar, župnik v Foscolinu blizu Poreča. Pokojni, rod. Vačan (r. 1840, m. 1868), hotel si je v pljučni bolezni poiskati leka ali vsaj polajšanja v domačem zraku na Vačah. A moral se je vleči že v Ljubljani na smrtno posteljo. Pokopali so ga danes pri sv. Krištofu, kjer je tudi ležal v mrtvašnici na mrtvaškem odru. Naj v miru počiva!

(Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 51. snopič. Vsebina: Vino. — Želodec (govor v veseli družbi). — Sol (govor). — Sreča. — Ko bi človek vse videl in vedel.

(„Slavčeva“ slavnost) se včeraj ni mogla popolnoma izvršiti zaradi neugodnega vremena. Sveta maša se je darovala ob 1/2 11. uri dopoldne v cerkvi sv. Jakoba; pri njej je vokalno pel oddelek pevcev vbrano in krepko. Popoldnanska veselica pa se je morala odložiti na nedoločen čas; dan koncerta naznanil se bo po časopisih in plakatih.

(Na Kranjskem) prodalo se je v letošnjem prvem četrtletju duhana in smodk za 6265 gld. manj nego v isti dobi lanskega leta. Smodk stržilo se je v tem časi 200.880 kosov.

(Na tržaški gimnaziji) vršila se je ustna matura od dne 2. do 7. t. m. — Pet maturantov napravilo je izpit z odliko, pet jih sme ponavljati izpit, ostali dobili so spričevala zrelosti.

(„Edinosti“) zadnja številka je bila zaplenjena zaradi članka „Kako sodijo nepristranski Italijani v Rimu.“ Vredništvo je priredilo drugo izdajo.

(Trtna uš) pokazala se je tudi v tržaški okolici, in sicer, kakor poroča mestni magistrat, v Škorkolji v vinogradu t. št. 49.

(Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) vabi svoje društvenike k izletu v Selo pri Črničah, kjer bo tamošnji „Bralno društvo“ dne 15. julija priredilo slavnost v proslavo 40letnice presvetlega cesarja.

(Prazne želje.) Ob smrti Einspielerjevi raznesli so nemški liberalci po Koroškem vest, da se bo edini slovenski deželni poslanec, g. P. Muri, odpovedal mandatu. Kar človek želi, o tem rad govori. Kakor pa čitamo, ne bo se odpovedal mandatu.

(Dunajski Čehi) X. okraja imeli so v praznik sv. Cirila in Metoda v favoritski cerkvi prvič pridigo v češčini, kar je Nemce neki silno razburilo.

(Učiteljsko službo) na slovenskem oddelku kmetijske šole v Gorici podelil je deželni odbor začasno g. V. Dominku iz Kobarida.

(Ponesrečil) se je Jožef Zorman od svete Trojice v Slov. Goricah. Ko je vozil deske iz Maribora, splašili so se mu konji, zvrnil voz, in Zorman se je tako poškodoval, da je dne 5. t. m. umrl.

(Strela) je udarila, kakor se nam poroča iz Radovice, včeraj ob 1/4 1. uro ponoči v hlev, stoječ sredi vasi. Hlev je zgorel, večje nesreče ni bilo, ker se je takoj ploha ulila in pripomogla gasilcem, da se okolu hleva stoječa poslopja niso vžgala.

(Obsojen) je bil predvčeršnjim na trinajst mesecev težke ječe znani mestni postopač Janez Keše, ker je v osmini sv. Rešnjega Telesa mej litanijami v cerkvi zažgal smodko.

Raznoterosti.

— Avstrijska trgovina z lesom v severni Afriki je precej živahna. Največ lesa gre iz Avstro-ogerske v Egipt skozi Aleksandrijo, Damijeto in Suec. Preko Trsta, Reke in Senja ga pošiljajo tje: Koroška, Štajarska, Kranjska, Ogrska in Hrvaška; Tirolci preko Benetok in Galicija preko Galaca. V Aleksandriji avstrijski les jako dobro plačujejo za zgradbe stanovanj in mostov. Vendar pa je dandanes uvožnja lesa vže večji nego poraba. Vsled tega se utegne primeriti, da mu pade cena.

— Slanino in prekajeno svinjino vsake vrste prepovedala bo avstro-ogerska vlada iz Italije v Avstrijo uvažati, ker je nedavno laška vlada naši svinjini pot na Laško zaprla, da bi šlo ondi domače blago v denar. „Haust du meinen Juden, so hau' ich deinen Juden.“

Telegrami.

Belgrad, 9. julija. Postopanje kraljičino se splošno obsojuje, tudi Ristić je o tem izrazil svoje obžalovanje. Ker se je hotela kraljica povrniti v Srbijo ter tu prevzeti kraljevi politiki nasprotujočo nalogo, predlagal je kralj, naj se izdela državna listina, po koji obdrži kraljica vse pravice in dostojanstva, toda le pod tem pogojem, da sme stopiti na srbska tla le vsled kraljevega poziva. Prestolonaslednik nadaljeval bi svoje študije do polnoletnosti v Nemčiji ter ostal pod nadzorstvom kraljičinim. Kraljica je zavrgla to, izvolila si sama s tem pot ločitve ter se brani izročiti kraljeviču.

Carjigrad, 9. julija. Petindvajset mož broječa bolgarska roparska četa je sinoči obkolila vshodnorumelijsko železniško postajo Belovo ter odpeljala železniška agenta Laiendlerja in Banderja. Oba sta Avstrijca in družinska očeta; roparji so ž njima grdo ravnali. Natančnejša poročila manjkajo.

Madrid, 8. julija. V ministerskem svetu je konstatoval Sagasta, da je mej armado agitacija, ki pa ni nevarna in se bo podela, ako se dovolijo zahtevane preosnove.

Umrli so:

5. julija. Julija Schreier, trgovčeva žena, 58 let, Krojaške ulice št. 8, jetika.

Tuji.

6. julija.

Pri **Matiju**: Landgraf, E. Engel, Lemberger, trgovci, z Dunaja. — Brandstätter iz Grada. — D. Filek iz Pulja. — Josip Jonke, zasebnik, z Dunaja. — J. Schussek, davkar, z Dunaja. — Dornik z Gorenjskega. — Stare, iz Kamnika.

Pri **Stonu**: Uneli, zastopnik, iz Trsta. — Diamant s Prage. — A. Bauch, trgovec, z Dunaja. — Iv. Kranjc, enoletni prostovolec, iz Lvova. — B. Fischer, profesor, z Dunaja. — Schwarz, iz Varaždina. — Alfred Zeller, uradnik, z Dunaja. — F. Vogel iz Nemčije.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	734.5	18.8	sl. vzh.	oblačno		
7. u. pop.	734.9	24.0	sl. zap.			35.50
9. u. zveč.	733.8	20.0	sl. vzh.	del. jasno		dež
7. u. jut.	732.4	17.0	brevz.	oblačno		5.00
8. u. pop.	733.9	21.0	sl. vzh.			
9. u. zveč.	735.2	16.4	brevz.	del. jasno		dež

V soboto popoldne dež, ponoči huda ploha. V nedeljo dopoldne nekoliko dežja, popoldne ob 1. dež. Srednja temperatura obeh dnij 20.3° in 18.2°C, za 1.7° in 0.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

9. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 40 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 65 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 85 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 80 „
Akcije avstr.-ogerske banke	875 „ — „
Kreditne akcije	310 „ 50 „
London	124 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 90 „
Cesarski cekini	5 „ 91 „
Nemške marke	61 „ 20 „

Zahvala.

Povodom smrti in pogreba moje nepozabljive matere

Ane

došlo mi je od mnogih strani toliko izrazov srčnega sočutja, da si v sveto dolžnost štejem izreči vsem dotičnim najiskrenejšo zahvalo, zlasti pa prečastiti duhovščini, slavni narodni čitalnici in gg. pevecem za lepi nagrobni. Bog plačaj!

V Vipavi 7. julija 1888.

Ivan Pogačnik.

Letovišče

na Bernci, na Koroškem (Furnitz in Kärnten) pol ure od tople beljaških; železniška in poštna postaja, gostilna

Julija pl. Kleinmayra

z lepimi sobami in dobro kuhinjo po nizki ceni. Naznanila posestniku v imenovan, povsem slovenski in jako prijetni kraj.

Brata Eberl,

izdelovalec oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiu stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priloga svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., zimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franko.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterije, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadrazzen) 10 gld. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Prijateljem mladine

se priporočajo naslednje knjižice:

„Zgledi bogoljubnih otrok“

iz vseh časov krščanstva. Trije zvezki, a broš. 30 kr., kart. 40 kr., lično v platno vezan 60 kr.

„Angelček“,

otrokom učitelj in prijatelj. Štirje zvezki a 12 kr.; skupno vezani 50 kr., lično v platno 60 kr.

„Krščanski Detoljub“.

List za krščansko vzgojo in rešitev

mladine. — S prilogi. Izhaja štirikrat na leto in velja za celo leto 40 kr. Priloge „Ali znaš“ in „Zakladnica“, 32 str. 16°, po 4 kr. Pri slednjih dveh knjižicah na 10 komadov jeden povrhu.

Dobivajo se omenjene knjižice v „Katoliški bukvarni“ ali pa pri gosp. Kržiču, katehetu v samostanu čč. gg. uršulink.

(7)

Slomškovih zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago,

(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučena tvarina“ str. 357—428 do biva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lendovski, župniku v Makolah (Maxau b. Pöltschach); III. knjiga, Životopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli; Val. Orožnovih pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.

Pete knjige: „Slomškov „pastirski listi“ ni mōči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.